

Barraca de la Sitja del Llop, Barraca d'en Ramon o Barraca del Poliol.

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Pla de la Calma
Emplaçament A Turó del Poliol, cap a la Casanova de Vallfornerers per La Calma.

Coordenades:

Latitud: 41.75951
Longitud: 2.33543
UTM Est (X): 444755
UTM Nord (Y): 4623289

Classificació

Número de fitxa 08276 - 59
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: es troba en un punt turístic destacat, sense protecció.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003A00007
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dj., 22/03/2001 - 01:00

Descripció

Es tracta d'una estructura construïda amb paret de pedra seca i una coberta de lloses planes a dues vessants. Les mesures d'aquesta barraca són força estàndards fent uns 3'20 m d'ample per 2'75 m de profunditat, presentant una planta gairebé quadrada. La pedra utilitzada és de petites dimensions i prové de la zona, segurament molta ha estat reutilitzada, tenint el cas més evident amb la pedra gravada ubicada com a sòcol de la barraca i coneguda com l'Estela de la Calma. La disposició arquitectònica de les pedres en filades planes i falcades amb pedres més petites es complementa amb la solució de la teulada: de lloses planes falcades amb pedres de dimensions variables. L'alçada conservada podriem dir que és l'original, de 1'65 m, tot i les possibles reformes i manteniments que hagi pogut tenir. L'accés es fa per una porta oberta a nord i situada en una cantonada de l'estructura. Aquesta entrada fa uns 75 m ample i dona pas a un espai buit de terra batuda.

Observacions:

En la seva estructura es troba ubicada l'Estela de la Calma.

Història

La barraca de la Sitja del Llop va ser construïda prop del Turó del Poniol per la gent del Bellit, per aixopluc del pastor Isidre Vallbona. L'home del Bellit es deia Ramon i segurament per això també se la coneix per aquest nom. La seva construcció és força modesta, aprofitant materials propers (com l'anomenada Estela megalítica de la Calma) i material perible (principalment fusta i branques) i pedra local sense treballar i moltes vegades reutilitzada. Aquestes construccions apareixen a tota l'àrea mediterrània i venen condicionades per les relacions econòmiques amb el medi, com en aquest cas serien les tasques relacionades amb el pastoreig, les zones més aptes per pastures, i les rutes tranhumans. També hi havia una altra barraca coneguda com la Barraca d'en Ramon. El fenomen de reaprofitament de l'Estela és molt curiós, segurament aquesta ja es trobava emplaçada en aquest punt o en una zona propera ja que per les seves característiques i dimensions no és fàcilment manipulable. El moment de construcció d'aquesta estructura no és clara; aquestes construccions d'antiga tradició, s'han datat a partir del segle XVII i XVIII, donada l'explotació de les parts més altes de la muntanya, tant per pastures com per carboneig o desforestació. Per altra banda, a nivell arquitectònic no s'observen reformes significatives a la barraca, indicant un sol moment constructiu.

Bibliografia

BARBANY, C. (1996). De la balma a la masia, l'habitat medieval i modern al Vallès Oriental. Museu de Granollers, p. 93-93. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Recull de noms de cases i de lloc. Tagamanent p. 113. IPEC-Montseny (1998), n. 3835.

